

Escalfant motors per a les autonòmiques

Cap partit no ho diu obertament, però els acords per constituir els nous governs municipals a Catalunya, després del 13-J, han estat el producte de les estratègies que cada formació ha dissenyat per a les eleccions al Parlament català, la tardor vinent.

En el míting central del Partit dels Socialistes de Catalunya, en la campanya electoral de les passades municipals i europees al Principat, el primer secretari dels socialistes, Narcís Serra, afirmava davant d'una assistència multitudinària que "els socialistes no es prenen les eleccions municipals com unes primàries de les autonòmiques catalanes, no com fan d'altres". Aquestes paraules precedien les de presentació de Pasqual Maragall, el candidat del PSC a presidir la Generalitat.

Després dels resultats limitats de Convergència i Unió en les eleccions municipals de fa tres setmanes, dirigents de la coalició nacionalista també han volgut remarcar una i altra vegada les diferències entre uns comicis municipals i uns d'autonòmics. També han volgut remarcar que l'electorat distingeix entre què vota en unes municipals i què en unes autonòmiques i que el retrocés electoral a Catalunya s'explica, en part, per la davallada de vots a Barcelona. Una davallada que, d'altra banda, segons els teòrics de la coalició, s'atribueix no a un mal paper de Joaquim Molins, el candidat convergent, sinó perquè així com per a Catalunya els nacionalistes catalans han trobat un "projecte de país", per a Barcelona, en canvi, diuen que encara no han sabut articular una proposta de "model de ciutat".

Traduint-ho: encara que la naturalesa de les eleccions municipals és molt diferent a la d'unas autonòmiques, a l'hora de la veritat els partits catalans han viscut les

eleccions del diumenge 13 de juny com un test que servirà per matisar o refermar les estratègies de cara a les properes eleccions del Parlament de Catalunya. Aquells que han obtingut bons resultats (PSC i ERC) poden afrontar amb més optimisme la propera cursa electoral del Parlament català. En canvi, els que han ensopegat, amb major o menor mesura (IC, CiU i PP), hauran de reformular-se algunes

quen molt més que els de la resta de Catalunya.

Així per exemple, la davallada de vots de CiU, sobretot a Barcelona, es fa especialment visible. Sobretot perquè, si fa no fa, és inversament proporcional a l'èxit abassegador de l'alcalde socialista Joan Clos, que amb més de 310.000 vots ha aconseguit 20 dels 41 regidors de Barcelona, és a dir, 4 més dels obtinguts el 1995. També és el cas del tercer regidor aconseguit per ERC-Els Verds, que encara ha amplificat més l'èxit dels independentistes arreu del país. Un èxit que els ha permès, d'altra banda, tancar els dubtes sobre el pes real dels escindits del Partit per la Independència. Sigui com sigui, malgrat que les negociacions a Barcelona per formar govern són limitades -pel domini del PSC-, sí que han servit per veure quins poden ser els pròxims moviments fins les properes eleccions.

Els socialistes, tot i faltar-los solament un regidor per a la majoria absoluta a Barcelona i tenir el suport gairebé incondicional dels dos representants d'IC-V, des d'un primer moment ja es van mostrar partidaris d'integrar ERC en el govern de Barcelona. És a dir, el PSC no ha escatimat esforços per afavorir l'establiment de ponts de diàleg amb els independentistes, l'altra força guanyadora de les eleccions municipals. I és que els dirigents socialistes saben que l'operació necessària perquè Pasqual Maragall desbanqui Jordi Pujol de la presidència de la Generalitat de Catalunya només és viable amb el

Les eleccions del 13 de juny han estat com un test per als partits polítics de cara a les properes eleccions al Parlament català.

qüestions internes i retocar, si no refer, les estratègies polítiques previstes.

Barcelona, capital: Catalunya.

La ciutat de Barcelona ha estat la que ha determinat en bona mesura els èxits i els fracassos dels partits polítics. El centralisme mediàtic i el mateix pes demogràfic fan que la capital del Principat en moltes ocasions es converteixi en un tot que eclipsa allò que passa a la resta del territori. Per tant, els èxits i fracassos a Barcelona s'amplifi-

suport de totes les forces d'esquerra del Parlament.

El bon clima de relació entre socialistes i republicans es va veure en la reunió que mantingueren el primer secretari del PSC i el secretari general d'ERC, Josep Lluís Carod-Rovira, ara fa tres setmanes. Una bona entesa que ha permès establir acords de govern com el de la ciutat de Barcelona o el de Sabadell, entre d'altres municipis del Principat.

Però en aquests processos de negociació, la força que encapçala Josep Lluís Carod-Rovira ha volgut continuar el que alguns mitjans han anomenat "equidistància" entre les dues forces majoritàries de Catalunya, CiU i PSC. Així doncs, els independentistes han pactat també alcaldies i equips de govern amb la coalició nacionalista, com és el cas de Banyoles, on els independentistes tenen l'alcaldia. I és que la direcció d'aquest partit ja fa temps que ha deixat clar que no vol "anar a remolc de cap altra formació" i es presenta com a tercer pol en la política catalana, diferenciat dels dos grans d'articulats al voltant de Pujol i Maragall. I per això, com a argument bàsic, ERC incidirà en la idea que els projectes de Pujol i Maragall no representen grans diferències.

Però aquest posicionament "equidistant" ha irritat especialment el líder d'Iniciativa per Catalunya-Verds, Rafael Ribó. La formació ecosocialista s'ha marcat com a criteri principal de negociació, en l'àmbit municipal, afavorir els governs "progressistes", és a dir, desbancar, en la mesura que sigui possible, tots aquells governs municipals de CiU i evidentment del PP. Per això, en diverses ocasions, destacats responsables de la formació han criticat que ERC no apliqui aquest mateix principi. Per tant, IC continua actuant, d'alguna manera, amb la voluntat d'enfortir una "olivera" de cara a les properes eleccions municipals. Fins i tot, dirigents de la formació ecosocialista veurien amb bons ulls la possibilitat de lligar un acord pre-electoral per a crear una llista conjunta amb el PSC, encapçalada per Pasqual Maragall, per enfrontar-se a

EFE

Durant les dues setmanes prèvies a la constitució dels ajuntaments, el passat dissabte 3 de juliol, s'han celebrat diverses reunions entre els dirigents dels partits polítics catalans per tal d'explorar les possibilitats d'assolir acords. En la foto de dalt, a l'esquerra, Pere Esteve, secretari general de CDC, i a la dreta, Josep Lluís Carod-Rovira (ERC). En la foto del mig, Carod (esquerra) i Narcís Serra (PSC). A sota, trobada entre Rafael Ribó (IC), a l'esquerra, i Serra.

Jordi Pujol en les properes eleccions autonòmiques. Una opció, d'altra banda, que alguns sectors de l'aparell del PSC no acaben de veure del tot clara per por que les sigles del partit socialista perdin protagonisme.

**Eleccions més tard del pre-
vist.** Els resultats de les municipals han estat una ensopagada per la coalició liderada per Jordi Pujol. La baixada de vots s'ha atribuït a diferents motius: el suport al govern de José María Aznar, les relacions conflictives entre Convergència Democràtica i Unió Democràtica, la falta d'un discurs municipalista alternatiu al del PSC, etc. Sigui com sigui, una de les conseqüències d'aquells resultats pot ser l'endarreriment al màxim possible de les eleccions al Parlament. De fet, algunes veus aposten per la possibilitat que es facin a mitjan mes de novembre. D'aquesta manera, CiU guanyaria

temps per a poder distanciar en el calendari els mals resultats municipals.

Segons alguns sectors de Convergència Democràtica de Catalunya, el pacte a Madrid amb el PP és un dels elements que expliquen el retrocés electoral, que s'interpreta, doncs, com un càstig de l'electorat. Però si és així, la coalició no té gaire marge de maniobra. L'escenificació del distanciament amb el PP que potser necessitaria CiU és, ara per ara, difícil de fer. Després de les vacances d'estiu, el Congrés dels diputats discutirà els pressupostos de l'estat i CiU ja ha anunciat que preveu donar-los suport. És a dir, que, de nou, davant l'opinió pública, els nacionalistes tornaran a fer costat al PP.

Aprofitant l'avinentsa, sembla que el PSC vol defensar en el debat dels pressupostos de l'estat propostes que tradicionalment han estat més pròpies del grup de CiU. Es tracta de reclamacions sobre

l'augment d'inversions en infraestructures de l'estat a Catalunya o ajuts per a les empreses mitjanes i petites. Unes propostes que els socialistes catalans poden fer ara que el PSOE no governa a Madrid i tenen les mans lliures. També és el moment que CiU pot ser menys bel·ligerant amb el govern de José María Aznar, entre altres raons, pel perill de l'amenaça que els populars avancen les eleccions espanyoles i les solapin amb les catalanes, un context que seria molt poc favorable pels nacionalistes.

Malgrat això, segons alguns dirigents del PP, és difícil que es produeixi aquest avançament, perquè el PP espanyol sap que perjudicant els seus socis catalans, podrien facilitar una victòria de Pasqual Maragall. Una victòria socialista que podria donar ales a la recuperació del principal partit de l'oposició d'Espanya, el PSOE.

Enric Rimbau

acampada jove **arbúcies '99**
El Montseny (La Selva)

1 5 1 6 1 7 1 8 j u l i o l 9 9

JERC

concert dijous 21.00 camp de futbol GRATUÏT!	BRAMS	KOP	INSURRECTES	Oprimits	
concert divendres 21.00 camp de futbol 1500 ptes	SKA-JAZZ New York Ensemble	DR CALYPSO	SKERFACE	MALIBIAN	SKATO BEAT
concert dissabte 21.00 camp de futbol 1800 ptes		LAX'N' BUSTO	obrinbas	DUSMINGUET	skacha

933 107 980 venda d'entrades, autocars i informació